

Ezan, Çan, Hazan

Editör : Ali Kocatepe
04 09 2011

2000'lerin başlarında okumuştum şiiri. Ortaköy mimarı Erhan Yılmaz arkadaşım bir kağıda yazıp getirmişti. Etkilendim. Yıllar sonra kovulan, Osmanlı'ların kucak açtıkları Yahudiler'in Ortaköy'den İstanbul'a ayak basmalarını anlatıyordu şiir. Beki Bahar tarafından yazılmıştı ve adı: Ezan, Çan, Hazan'dı...

Besteledim. Ama kim ve hangi amaçla seslendirecekti. 2006'da Dolmabahçe Sarayı'nın 150'inci yıl kutlamalarında önüme bir fırsat çıktı. TRT Gençlik Korosu, Ferhat Göçer ve Aysun Kocatepe'yi biraraya getirdim. Parkıyı seslendirdiler ve Milli Saraylar Daire Başkanlığı tarafından bastırılan yeni CD'si Dolmabahçe Sarayı'ndaki baloda konuklara dağıtıldı.

Bestelediğim parkın şiirini yazan Beki Bahar'la o geceki baloda tanıştım. Balonun sunuculuğunu yapıyordum ve kendisine bir plaket verirken yüzündeki tebessüm, gözlerindeki ışıltı beni çok etkilemişti. 2006 Temmuz ayında bu onu ilk ve son görüşüm oldu.

Beki Luiza Bahar (Morhaim), 1927'de İstanbul'da dünyaya gelmişti. T.E.D. Ankara Koleji'ni bitirip, bir süre Hukuk Fakültesi'nde okumuştum. 1958'den itibaren pek çok dergi ve gazetede deneme, araştırma, gezi notları ve şiirleri yayınlanmaya başladı. İlk şiiri 1959'da Varlık Yeni Şiirler Antolojisi'nde, ilk şiir kitabı "Yakamozlar" 1968'de çıktı okuyucuya. İlk oyunu "Alabora" Ankara Devlet Tiyatrosu Yeni Sahne'de 1970'te oynadı.

Dolmabahçe'deki o özel geceden bir süre sonra Beki Bahar telefonla aradı ve adresimi rica etti. Gelen koldan o günden beri çalışmamı masam süsleyen çok güzel gümbür bir kalemlik çıktı. Şiirini bestelediğim için bana teşekkür ediyor, bir de yeni yayınladığı kitabı imzalı olarak hediye ediyordu...

Aradım ve teşekkür ettim. Bu onunla son konuşmamız oldu.

İlk şiir kitabı Yakamozlar'ın ön kapağına:

"Demokles kılıcı, ta kendisi
Atom, füze, roket, hidrojen
Söz senindir Diyojen..."

Arka kapağına da:

"Mutlu Ölü
Yaparken bir can borcum vardı Allah'a
Öldüm bir kefen borcum kaldı insanlara." diye yazdım.

Sonra da eklemiş:

"O zaman bu zaman ne dünyanın dediği düzeni ne de yıllar dediği beni... Hazırlattığım mezarımın dikili taşına da, 'Sev, sevdik, yaşamı güzelleştir.' sözlerini oyurdum, gelen geçene selam gibi."

Geçenlerde gazetede vefat ilanı gördüm Beki L. Bahar'ın. 84 yılında aramızdan ayrılmış. Şiir kitabını yeniden elime aldım. Naif şiirlerini bir başka duygusallıkla okudum.

"Ezan, Çan, Hazan" böyle biter:

"O zaman bu zaman yanyana
Üç beş adım arayla
Sevecen bakıpır Behr'i İstanbul'da
Ezan, Çan, Hazan"...

Hoşgörünün ve sevginin güzel pairi, seni rahmetle anıyor ve geriye bıraktığın güzellikler için teşekkür ediyorum...

(Yeni Asır)